

W jesele ranše witanje

lubowanemu nankej

k narodnemu dnju 1848

zaspěwane

přez tři rozički kějace.

Hlaj! tu Twoje džěči steja
Dušje polne zradoscju,
Wutrobnje Ći zbožje přeja
Wšo wot Boha we njeju.
Wóskaja, spěwaja,
Slawa! nankej wunoša.

Kaž so njeja jasne směja
wBlysku zerow purpurskim,
Rjane njech dny zeskhadžeja
Jemu zwjes'lom njebieskim.
Radosć kěj! zbožje měj
Na wšěch pučach ktowaršej!

Šwarna holčka na to praji,
Směwkajo so pokhili:
Nanka zbožje njech so haji
Zjeho domom wobstajnje,
Staršimaj zbožje daj
Bóh a ktemu hamjen praj!

„Dobre ranje!“ zhłosom cunim,
Alje zmócnym začucom
Emka spěwa; ze wšěm druhim
Strowosć přeje zbratřikom.
Tež taj dwaj najmjensaj
Swjedženscy so wjeseltaj.

Džak za lubosć hišće prajmy
A za swěrnosć wobstajnu.
Lubosć jemu za džak dajmy
Najrjenši tón z wutrobu.
Staršimaj lubymaj
Lubosć lubosć narunaj!

Po wósokjej dowolnosći z druhim welje porjedženym, alje mało poradženym
nakładom založene a zestajane, kaž loni.

Spisat' Wana.

MZB XXII 11 A

Daril u. far. Jakub.